

# HOLLAND FESTIVAL

DAVID TUDOR speelt JOHN CAGE:

Solo for Piano en Variations II (Electronic Version)

Amsterdam: 22 juni  
De IJsbreker, 20.30 uur

Utrecht: 24 juni  
Muziekcentrum Vredenburg, 20.30 uur

extra telefoonlijn 020-718502

David Tudor werd geboren in Philadelphia, Pa., in 1926. Hij studeerde bij H. William Hawke (orgel en theorie), Irma Wolpe Rademacher (piano) en Stefan Wolpe (compositie en analyse). Z'n eerste beroep was organist. Hij kreeg bekendheid als de belangrijkste avant garde pianist van de jaren vijftig met z'n beroemde eerste Amerikaanse uitvoering van de Tweede Piano Sonate van Pierre Boulez (1950) en eerste uitvoeringen van werken van Earle Brown, Sylvano Bussotti, John Cage, Morton Feldman, Karlheinz Stockhausen en Christian Wolff. In deze periode was hij docent en Pianist-in-Residence van Black Mountain College, North Carolina, en bij de Internationale Ferienkurse für Neue Musik, Darmstadt. Hij breidde z'n activiteit als uitvoerend kunstenaar nog uit door lid te worden van de Merce Cunningham Dance Company en door deel te nemen aan 'Project of Music for Magnetic Tape' van John Cage. In het begin van de jaren zestig begonnen hij en Cage aan een ontwikkeling van 'live' elektronische muziek. David Tudor leidde seminaries voor Electronic Performance aan verschillende Amerikaanse Universiteiten en aan het Nationaal Instituut voor Grafische Kunst in Ahmedabad, India.

Als componist werkt David Tudor met technologische middelen die flexibel en complex zijn. Voor het grootste gedeelte gebruikt hij zelf gebouwde elektronische modules. Hij kiest specifieke apparatuur en verbindingstukken waardoor zowel de compositie als de uitvoering wordt bepaald. Zijn geluidsmateriaal komt tot klinken in omvangrijke tijds- en ruimtedimensies; veel van zijn composities zijn verbonden met visuele projecten: lichtsystemen, dans, televisie, theater, film of vierkleuren laser-projecties.

Bandoneon!, uitgevoerd tijdens de 9 Evenings: Theater & Engineering, New York, 1966, vereist licht- en geluidscircuits, bewegende luidspreker-sculpturen en videobeelden, alles in werking gesteld door de bandoneon. Ander samenwerkingsprojecten zijn Reunion (met David Behrman, John Cage, Lowell Cross, Marcel Duchamp en Gordon Mumma 1968) en een aantal werken voor video en/of vierkleuren laser in samenwerking met Lowell Cross en Carson Jeffries (1969 - 1977).

David Tudor was een van de vier Core Artists die samenwerkten aan het ontwerp van het Pepsi Pavillion voor de Expo '70, Osaka, Japan, een project van Experiments in Art and Technology, Inc. Hij produceerde daar 10 compositie-programma's, met oa. Microphone (eerste versie). Rainforest I was een opdracht van de Merce Cunningham Dance Company. Andere elektronische werken voor Cunningham zijn: Toneburst (1974), Forest Speech (1976), Weatherings (1978) en Phonemes (1981). Zijn stuk Video Pulsers (1977) is een elektronische partituur in samenhang met Brazors River: een Video Collaboration met Viola Farber, Robert Rauschenberg en David Tudor. Onlangs bracht hij een nieuw werk Likeness to Voices /Dialects (1982) aan het IRCAM, Parijs, een opdracht van de Gulbenkian Foundation en gerealiseerd aan het Centre Européen pour la Recherche Musicale, Metz. Momenteel ontwerpt David Tudor een "Sound and Fog Environment", Island Eye Island Ear, voor een eiland in Zweden.

1071 HJ Amsterdam Willemsparkweg 52  
telefoon 020-725055  
telegramadres Festival Amsterdam